

**XVI Ogólnopolski Konkurs Literacki „Ścieżki mojego świata”
Laskowiec 2018**

*„W tajemnicy każdego człowieka istnieje wewnętrzny krajobraz z nietkniętymi równinami,
z wąwozami milczenia, z niedostępnymi górami, ukrytymi ogrodami”*

(Antoine de Saint-Exupéry)

Słowa wielkiego pisarza były mottem XVI edycji Ogólnopolskiego Konkursu Literackiego *Ścieżki mojego świata*, który od 2003r. organizowany jest w naszej placówce.

Nadesłano prace w dwóch kategoriach: teksty prozą i teksty poetyckie. Wychowanki i wychowankowie zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich dowiedli w swych pracach, że każdy z nas bez wyjątku posiada swój własny niepowtarzalny świat, pełen treści ważnych i niepospolitych, świat okraszony marzeniami i wspomnieniami.

Wśród tekstów prozatorskich na najwyższe uznanie jury zasłużyli: Justyna - wychowanka ZPiSdN w Koronowie oraz Krzysztof - wychowanek ZPiSdN w Laskowcu. Poetycki talent dostrzeżono u Pawła - wychowanka ZP w Szubinie, przyznając I miejsce w tej kategorii. Oprócz I miejsca w prozie wychowankowie naszej placówki zdobyli: Sebastian - III miejsce w prozie i II miejsce w poezji, Rafał - wyróżnienie w prozie.

Każdy konkursowy tekst dowodzi, że możliwe jest łączenie twórczej aktywności w dziedzinie literatury z osobistą refleksją nad tym co za nami i co przed nami. Niech te młodzieńcze przemyślenia staną się fundamentem przyszłych życiowych wyborów.

Gratulujemy nagrodzonym i wyróżnionym. Słowa uznania kierujemy także do nauczycieli i wychowawców opiekujących się uczestnikami.

Poniżej znajdują się wybrane nagrodzone teksty i pełen protokół posiedzenia komisji konkursowej.

Życzymy ciekawej lektury i zapraszamy do udziału w kolejnej edycji konkursu!

Jan Spaulenok - nauczyciel języka polskiego i organizator konkursu

PROTOKÓŁ

posiedzenia Komisji oceniającej w dniu 7 maja 2018r prace nadesłane na *XVI Ogólnopolski Konkurs Literacki pn. „Ścieżki mojego świata”*.

Komisja w składzie:

1. Przewodnicząca – Teresa Rybaczyk – prezes honorowy *Stowarzyszenia Przyjaciół Bibliotek i Książki* w Ostrołęce
2. Sabina Malinowska – z-ca dyrektora *Miejskiej Biblioteki Publicznej* w Ostrołęce
3. Bogusława Grzyb – członek Komisji Literackiej przy SPBiK w Ostrołęce

stwierdza, że na konkurs wpłynęło 10 prac, w tym 7 w kategorii - teksty prozą, 3 w kategorii - teksty poetyckie. Udział wzięli przedstawiciele następujących Zakładów Poprawczych, Schronisk dla Nieletnich i Młodzieżowych Ośrodków Adaptacji Społecznej: SdN Chojnice, SdN Gaciki, ZPiSdN Głogów, ZPiSdN Koronowo, ZPiSdN Laskowiec, ZP Szubin,

Komisja po zapoznaniu się z wszystkimi pracami i ich szczegółowej analizie postanowiła przyznać następujące miejsca i wyróżnienia:

KATEGORIA – TEKSTY PROZA

- I miejsce – Justyna – „*Wspomnienie*”
ZPiSdN w Koronowie
Krzysztof - „*Idąc ścieżkami mojego życia*”
ZPiSdN w Laskowcu
- II miejsce – Oskar – „*Dwa Oskary*”
ZPiSdN w Głogowie
- III miejsce – Sebastian – „*Pragnienia*”
ZPiSdN w Laskowcu

WYRÓŻNIENIA

- Jan – „*Kiedyś i dla mnie wyjdzie słońce*” SdN w Gackach
- Rafał – „*Ścieżki mojego życia*” ZPiSdN w Laskowcu
- Roksana - „*Potajemny ślub*” ZPiSdN w Koronowie

KATEGORIA – TEKSTY POETYCKIE

- I miejsce – Paweł – „*Bosy*”, ... ZP w Szubinie
- II miejsce – Miłosz – „*Moja nuta*” SdN w Chojnicach
Sebastian – „*W czeluści*”,... ZPiSdN w Laskowcu

Gratulujemy nagrodzonym i wyróżnionym. Dziękujemy za interesujące w formie i dojrzałe w treści prace. Szczególne słowa uznania kierujemy do nauczycieli i wychowawców opiekujących się uczestnikami. Organizatorom konkursu życzymy dalszych sukcesów w propagowaniu różnych form literackich jako sposobu mówienia o sobie i otaczającym nas świecie.

Ostrołęka 7.05.2018r.

I miejsce
Paweł - ZP w Szubinie

BOSY

Był czas, że nasze lato trwało wieczność całą.
Włóczyliśmy się w słońcu, bez końca tak być miało...

Lecz dziś do raportu wezwał mnie Pan...

Nazwę to szczęściem, przypadkiem bądź losem.
Karty i gwiazdy wieszczą do woli...
Przyjdę do Ciebie nocą, miła, BOSY...

Nazwę to szczęściem, przypadkiem bądź losem.
Ty mnie nie ujrzysz, choć chłód Cię zabolii.
Chcę powiedzieć przez to, iż
Nasza miłość trwa nadal...

Nazwę to szczęściem, przypadkiem bądź losem.
Że to uczucie silniejsze jest niż śmierć.

Ty wiesz, że wrócę pod osłoną nocy
Do Ciebie, miła, BOSY....

Czym jest pisanie?

Pisanie to latanie we śnie
Kiedy je sobie przypomnisz...
To takie łatwe!

Pisanie to błędzenie we mgle
Kiedy próbujesz znaleźć drogę...
To już trudniejsze.

Pisanie to dumanie z księżycem w tle
Kiedy dopada Cię tęsknota...
To takie smutne.

Pisanie to żar ognia w popiele
Kiedy się zakochasz...
To takie fascynujące.

Pisanie jest też gdy krew Ci wrze
Kiedy Cię zdradzą...
To takie rozpaczliwe.

Pisanie to całe Twe serce
Nie trzeba dodawać nic więcej...

Na życie przepis

Być poetą
w afekcie
w zemście
zazdrości
czy zdradzie...

Malarzem, co pędzlem życie ubarwi.
Pisarzem, co sceny jak z bajki ułoży.
Aktorem, co rolę życia odegra.
Kucharzem, co przepis na miarę odczyta.

Piekarzem, co piękną formę ułoży.
Belfrem, co wszystko przytoczy, opowie
zimą
wiatrem
wodą
i latem.

A w końcu grabarzem co wszystko w piachu zakopie...

III miejsce
Sebastian - ZPiSdN w Laskowcu

Pragnienia

Pragnienia! Każdy człowiek je ma. Czy nie powinniśmy ich spełniać? Oczywiście niektórzy je spełniają, jeśli są one przyziemne i nie naruszają zasad społecznych. Większość jednak jest niemożliwych do urzeczywistnienia, ponieważ są nie z tego świata. Czyżby?

Niemożliwe? Dlaczego akurat niemożliwe? Nie ma rzeczy niemożliwych, są tylko te niedokonane. Patrząc na to wszystko, myślę, że brak ludzi wiary, zapału aby spełnić swoje najskrytsze pragnienia. Życie chyba jest po to, aby dążyć do samodoskonalenia i emocjonalnego zadowolenia. Dlaczego więc nie cieszymy się z życia, tylko wstając każdego ranka walczymy z myślami, że dzisiaj znowu cały dzień żmudnej pracy. Czy nie możemy na jakiś czas odłożyć swoich obowiązków i poświęcić właśnie tę chwilę dla swoich przyjemności? Najlepszym odzwierciedleniem tych spostrzeżeń jest zachowanie małego dziecka, które cieszy się życiem, biega, krzyczy i to jest właśnie pełnia życia.

Wracając do pragnień. Moim zdaniem to religia zakazuje nam przyjemności, do których powinniśmy mieć prawo. Bo po co jest życie? Żeby stale się zamartwiać? Stale się czegoś bać? Stale sobie czymś zakrzętać głowę? Według mnie życie jest po to aby żyć i zaspakajać właśnie swoje pragnienia oraz realizować marzenia. Cały czas tylko jakieś nakazy, zakazy i ograniczenia, do których musimy się dostosowywać i które zabierają całą radość. Jesteśmy tego nauczeni, jesteśmy niewolnikami.

Są to tylko moje spostrzeżenia i przemyślenia, każdy może mieć inne, każdy może się z nimi nie zgadzać, lecz moim zdaniem powinniśmy dążyć do pełnej realizacji własnego ja, do emocjonalnego zadowolenia. Jeśli uwierzysz z całego serca i po prostu wiesz, że się spełni, to dlaczego miałoby się nie spełnić? Być może ludzie boją się, boją się obłędu i obsesji na tym punkcie. Na to nie potrafię odpowiedzieć.

Czytałem raz o pewnym mężczyźnie, który pragnął kobiety wymyślonej przez siebie. Miał właśnie obsesję na tym punkcie. Postanowił ją stworzyć i wykuł ją z kamienia. Z całego serca wierzył, że kiedyś stanie przed nim żywa i tak właśnie się stało. Może to prawda, może nie, może działanie magii. Większość z Was pewnie nie wierzy w czary, ale ja tak. To właśnie nasze pragnienia, wiara w możliwość ich realizacji są czarem, magią, które pobudzają naszą wyobraźnię i marzenia o lepszym życiu.

W naszym przypadku jest to pragnienie wolności. Jesteśmy w to wplątani. Ta cała monotoność, nuda, które są na porządku dziennym, sprawiają, że jesteśmy jak dzieci we mgle. Zapominamy o rzeczach sprawiających, że można czuć się wolnym nawet w takim miejscu jak zakład poprawczy.

Każdy jednak stara się stworzyć swój własny świat, świat który pozwala zapomnieć o wszystkich nakazach, zakazach, pozwala zmyć ze wzroku kraty i mury. Przytłaczają nas one

codziennym i takim samym wyglądem, który przypomina nam o tym, że jesteśmy odizolowani od świata rzeczywistego. W moim świecie widzę zeszyt i długopis, które proszą o napisanie kolejnego tekstu, a jak już napiszę, to widzę siebie na scenie z mikrofonem w ręku, a przede mną cała widownia wypełniona fanami.

Istotny kącik w moim świecie zajmuje pragnienie, które łączy nas wszystkich: PRAGNIENIE MIŁOŚCI. Osobiście dzielę je na dwie kategorie, jest to miłość do kogoś albo miłość do czegoś. Jest to bardzo silne uczucie. Jesteśmy w stanie zrobić wszystko dla drugiej osoby, którą kochamy (jak nam się wydaje) nad życie.

Dobrym rzeczom towarzyszą też te złe. Przykładem jest chęć zabicia, zbesztania, unicestwienia kogoś z powodu nienawiści do tej osoby. Potencjalnie jest możliwość spełnienia tego pragnienia. Coś jednak mówi nam: Nie rób tego! Są konsekwencje, które z czasem zawsze przychodzą, jeśli w ostateczności ktoś zdecyduje się na najgorsze .

Spytacie, co dalej z moimi pragnieniami i marzeniami... . Wiem, że je zaspokoję i spełnię. Jestem silny i nie poddam się wszelkim przeszkodom, które czekają na drodze mego życia. Co do Ciebie, Koleżanko i Kolego, bierzcie z życia radość, do której przecież mamy prawo Macie hobby, pasję ? Rozwijajcie je! Może w przyszłości będzie waszym pragnieniem aby być lepszym w tym co robicie i pokazaniu innym, że jesteście niezwykłymi młodymi ludźmi. Nie zwracajcie uwagi na przeciwności, których będzie bardzo dużo. To pomoże Wam w osiągnięciu emocjonalnego zadowolenia

I po prostu żyć!